البشتو

داسلام رسول محمد صلى الله عليه وسلم

Islamhouse.com

المحتوى الإسلامي

بسم الله الرحمن الرحيم

MRTsoft

ح جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات ، ١٤٤٤ هـ

فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر

جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات

رسول الإسلام - بشتو. / جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات;

جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات- ط١. . - الرياض ، ١٤٤٤ هـ

١٩ ص ؛ ١٤ × ٢١ سم

ردمك: ٦-٦٩-٨٤٠٢-٦٠٣-٩٧٨

١- السيرة النبوية أ.جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات(مترجم)

ب. العنوان

ديوي ٢٣٩ ١٢١٩٠ / ١٤٤٤

شركاء التنفيذ:

دار الإسلام — جمعية الربوة — رواد الترجمة — المحتوى الإسلامي

يتاح طباعة هذا الإصدار ونشره بأي وسيلة مع الالتزام بالإشارة إلى المصدر وعدم التغيير في النص.

Telephone: +966114454900
ceo@rabwah.sa
P.O.BOX: 29465
RIYADH: 11557
www.islamhouse.com

بسم الله الرحمن الرحيم

◆ د اسلام رسول محمد (صلى الله عليه وسلم)◆

د اسلام له رسول محمد -(صلى الله عليه وسلم)- په اړه لنډ معلومات چې په هغې کې به يې - نوم، نسب، هيواد، ودونه، استازولي (پيغمبري)، هغه څه چې بلنه يې ورته کړې، د نبوت نښې يې، د هغه شريعت او د دښمنانو دريځ يې - بيان کړم.

❖❖❖

◆ د هغه نوم، نسب او هغه ښار يې چې پکې زېږېدلی او لوی شوی دی◆

د اسلام رسول محمد -(صلی الله علیه وسلم)- د عبدالله زوی، د عبدالمطلب لمسی، د هاشم کړوسی او د ابراهیم د زوی اسماعیل علیهم السلام له اولادې څخه دی. دا ځکه چې د الله نبي ابراهیم علیه السلام له شام څخه مکې ته راغی، له هغه سره یې هاجره مېرمن او اسماعیل زوی هم په زانګو کې و، هغوی دواړه یې په مکه کې د الله په امر سره مېشت کړل، کله چې ماشوم ځوان شو، ابراهیم علیه السلام مکې ته راغی، هغه او زوی یې اسماعیل -علیهما السلام- بیت الحرام کعبه جوړه کړه، خلک د هغې شاوخوا زیات شول او مکه د خلکو د پالونکي؛ الله د لمانځونکو هدف وګرځېدله، چا چې د حج اداکولو ته لېوالتیا درلوده، او خلکو د ابراهیم علیه السلام پر ملت د الله لمانځلو او یووالي ته ادامه ورکړه. بیا له دغه وروسته انحراف (کوږوالی) رامنځته شو، نو د عربو د ټاپو وزمې حال هم داسې شو لکه د هغې شاوخوا د نړۍ د نورو ښارونو غونډې، د شرک چارې ښکاره شوې، لکه د بوتانو لمانځل، د لوڼو ښخول، پر ښځو ظلم، درواغ ویل، د شرابو څښل، د ناوړه کړنو ترسره کول، د یتیم مال خوړل او سود اخېستل. په دغه ځای او دغه تړولنه کې د اسلام رسول؛ محمد - د عبدالله زوی د ابراهیم د زوی اسماعیل علیهم السلام له اولادې څخه په ۵۷۱ زیږدیز کال کې - پیدا شو، پلار یې د هغه له زوکړې مخکې وفات شو، مور یې د هغه د عمر په شپږم کال وفات شوه، تره یې ابوطالب د هغه پالنه پر غاړه واخېستله، هغه یتیم او بې وزله را لوی شو، هغه د خپل لاس ګټه خوړله.

❖❖❖

◆ مبارک واده له مبارکې مېرمنې سره ◆

کله چې هغه د پنځه ویشت کلونو شو، د مکې یوې سردارې مېرمنې، د خویلد له لور خدیجې - (رضي الله عنها) - سره یې واده وکړ، له هغې څخه یې څلور لونې او دوه زامن پیدا شول، دواړه زامن یې په کوچنیوالي کې وفات شول، د هغه له خپلې مېرمنې او کورنۍ سره ډېر نرم او د مینې چلند و، ځکه خو یې مېرمنې خدیجې زیاته مینه ورسره لرله، هغه هم همدارنګه مینه ورکوله، او تر مړینې وروسته یې تر ډېرو کلونو پورې نه هېرېدله، پسه به یې حلالولو او د خدیجې (رضي الله عنها) په ملګرو مېرمنو به یې د هغې د درناوي په موخه وېشلو، تر څو له هغې سره نیکي وکړي او د مینې ساتنه یې وکړي.

❖❖❖

د وحي پيل

د الله رسول محمد (صلى الله عليه وسلم) چې الله له كومې ورځې پيدا كړى و همداسې لوى ښه خويونه يې لرل، قوم يې په رېښتوني او امانتدار نومولى و، او په لويو كارونو كې به يې ګډون ورسره كاوه، د بت لمانځلو له چارو يې كركه كوله او ګډون به يې پكې نه كاوه.

او كله چې څلوېښت كلن شو په داسې حال كې چې په مكه كې و، الله د استازي په توګه غوره كړ، نو جبرئيل پرېښتې د قرآن له سورت څخه لومړي آيتونه ورته راوړل، چې هغه دا د الله تعالى وينا ده.
اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ (1). خَلَقَ الإِنسَانَ مِنْ عَلَقٍ (2). اقْرَأْ وَرَبُّكَ الأَكْرَمُ (). الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ (4). عَلَّمَ الإِنسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ (5).
ولوله د خپل هغه پالونكي پر نوم چې پيدا يې كړ. د وينې له ټوټې يې انسان پيداكړ. ولوله او ستا پالونكى ډېر عزتمند دى. هغه چې په قلم سره يې ښوونه وكړه. انسان يې پر هغه څه پوه كړ چې نه پرې پوهېده. د العلق سورت: ۱-۵ آيتونه
نو خپلې مېرمنې خديجې (رضي الله عنها) ته راغى په داسې حال كې چې زړه يې لړزېده، او هغې ته يې كيسه وكړه، هغې ډاډ وركړ، او د خپل تره زوى ورقه بن نوفل ته يې بوت، هغه نصراني و، تورات او انجيل يې لوستلي و، خديجې ورته وويل: اې د كاكا زويه، له خپل وراره څخه دې واوره، ورقه ورته وويل: اى وراره څه وينې؟ نو د الله رسول -(صلى الله عليه وسلم)- پر هغه څه خبر كړ چې ليدلي يې و، ورقه ورته وويل: دا هغه ناموس (د الله رازدار) دى چې موسى عليه السلام ته به راتللو، كاش زه هغه مهال ځوان واى (چې ستا ملاتړ او مرسته مې كړې وه)، كاش زه هغه مهال ژوندى واى چې قوم دې تا (له وطنه) وباسي، د الله رسول (صلى الله عليه وسلم) ورته وفرمايل: ايا هغوى به ما وباسي؟ هغه وويل: هو، هر چا چې ستا غوندې څه راوړي، له هغه سره دښمني شوې ده، كه هغه ورځ زه وم ټينګه مرسته به دې كوم.
په مكه كې پر هغه د قرآن نزول دوام وكړ، جبرئيل عليه السلام به د مخلوقاتو د پالونكي له لوري نازلاوه، همدا رنګه به يې د رسالت په اړه ورته تفصيلي معلومات راوړل.

په همدې توګه هغه خپل قوم ته د اسلام بلنه وركړه، قوم يې هغه رد كړه او شخړه يې ورسره وكړه، او له رسالت څخه د تېرېدو په بدل كې يې هغه ته د مال او پاچايۍ وړانديز وكړ، هغه دا هرڅه رد كړل، او هغوى هغه څه ورته وويل لكه څنګه چې له هغه مخكې سردارانو رسولانو ته ويلي وو: چې كوډګر دى، درواغجن دى، تورلګوونكى دى، پر هغه يې سختي راوستله او د هغه پر شريف بدن يې تېرى وكړ او د هغه پيروان يې وځورول. او رسول (صلى الله عليه وسلم) په پرله پسې توګه په مكه كې الله ته بلنه كوله، د حج شپې ورځې او د عربو موسمي بازارونه يې موخه ګرځولي وو، چې له خلكو سره به يې پكې ليدل او اسلام به يې ورته

وړاندې کاوه، نه يې له دنيا او مشرۍ سره لېوالتيا پيدا شوه او نه له تورې وېدار شو، او هغه لره هيڅ داسې سلطان او پاچا نه و، مگر داچې هغه د خپلې بلنې په پيل کې ننگوونه ورته اعلان کړه، چې (که) هغوی (کولای شي نو) د هغه قرآن په څېر دې (داسې څه) راوړي چې هغه راوړی دی، همداسې يې خپل دښمنان پرې وننگول، نو له صحابه کرامو -(رضي الله عنهم) اجمعين- څخه چې چا ايمان راوړ؛ هغوی ايمان راوړ.

او په مکه کې الله پر لويو نښانو ونازاوه، چې هغه بيت المقدس ته(د شپې لخوا) سفر، بيا اسمان ته ختل و، او ښکاره خبره ده چې الله الياس او مسيح عليهما السلام آسمان ته پورته کړي دي،لکه څرنگه چې د دې خبرې يادونه په اسلام او مسيحيت دواړو کې شوې ده. او نبي -(صلى الله عليه وسلم)- د الله له لوري په اسمان کې د لمانځه امر ترلاسه کړ، او هغه همدغه لمونځ و چې نن سبا يې مسلمانان په ورځ کې پنځه وخته کوي، او په مکه مکرمه کې يوه بله لويه نښانه هم تر لاسه شوه چې هغه د سپوږمۍ چاودېدل و، ترڅو چې مشرکانو هم وليدله.

او د قريشو کافرانو هغه ته په چل جوړولو او له هغه څخه د خلکو د منع کولو لپاره له هرې لارې کار واخېست، د نښانو په غوښتلو کې يې ډېر ضد وکړ، له يهودو يې مرسته وغوښتله، تر څو په هغو دلايلو سره يې مرسته وکړي چې د هغه پر خلاف شخړه کې او له هغه څخه د خلکو په را گرځولو کې ورسره مرسته وکړي.

کله چې د قريشو د کافرانو لخوا مؤمنانو ته د ستونزو جوړول زيات شول، نبي -(صلى الله عليه وسلم)- هغوی ته حبشې ته د هجرت اجازه ورکړه، او نبي - (صلى الله عليه وسلم) - ورته وويل: هلته يو عادل پاچا دی، د هغه پر وړاندې پر هيچا ظلم نه کيږي، هغه نصراني پاچا و، نو دوو ډلو حبشې ته هجرت وکړ، کله چې مهاجران حبشې ته ورسېدل، پر نجاشي پاچا يې هغه دين وړاندې کړ کوم چې نبي محمد - (صلى الله عليه وسلم) - راوړی و، هغه اسلام راوړ، او ويې ويل: دغه پر الله قسم هغه څه دي چې موسى عليه السلام ورسره راغلی و، ترڅو له يوې رڼا څخه راووځي، (له بله پلوه هلته په مکه کې يې) قوم يې د هغه او د هغه د ملگرو د ربړولو لړۍ جاري وساتله.

او له هغو خلکو څخه چې په موسم کې له مدينې څخه راغلي و او بيا مسلمانان شول پر اسلام راوړلو يې ورسره بيعت وکړ او پدې چې ملاتړ به يې کوي کله چې دی مدينې ته ورستون شي، او هغه مهال(مدينه) د يثرب په نوم يادېدله، نو څوک چې په مکه کې پاتې وو هغوی ته يې نبوي مدينې ته د هجرت اجازه ورکړه،

نو هغوی هجرت وکړ او په مدینه کې اسلام خپور شو، تردې چې هلته هیڅ داسې کور نه و چې اسلام دې نه وي ور ننوتلی.

وروسته لدې چې نبي - (صلی الله علیه وسلم) - په مکه کې دیارلس کاله تېر کړل، خلک یې الله ته رابلل، الله هغه ته د نبوي مدینې لوري ته د هجرت اجازه ورکړه، نو هغه (صلی الله علیه وسلم) هم هجرت وکړ او د الله لوري ته بلنې ته یې دوام ورکړ او همداسې د اسلام حکمونه پکې لږ لږ نازلېدل، او خپل استازي یې د قبیلو مشرانو او پاچایانو ته لېږل پیل کړل چې له هغوی سره به لیکونه وو، هغوی یې اسلام ته رابلل، څنې هغه کسان چې استازي یې ورولېږل: د روم، فارس او مصر پاچیان وو.

په مدینه کې د لمر نیونې پېښه رامنځته شوه، خلک ووېرېدل، او دغه ورځ د نبي (صلی الله علیه وسلم) د زوی ابراهیم له وفات سره سمه وه، نو خلکو وویل: لمر د ابراهیم د مړینې له امله ونیول شو، خو نبي - (صلی الله علیه وسلم)- وفرمایل: پرته له شکه لمر او سپوږمۍ نه د چا د مړینې او نه د چا د ژوند له امله نیول کیږي، بلکې هغه دواړه د الله له نښانو څخه دي، الله خپل بندګان پرې ډاروي، نو که چېرته نبي - (صلی الله علیه وسلم) - د دروغو دعوی کوونکی وای، نو د دې لپاره چې خلک یې دروغجن ونه ګڼي خلک به یې ویرولي وو او داسې به یې ورته ویلې و چې لمر زما د زوی د مړینې له امله نیول شوی؛ نو د هغه چا به څه حال وي چې ما درواغجن وګڼي.

رسول - (صلی الله علیه وسلم) - لره یې خپل پالونکي په بشپړو خویونو ښایسته کړی و او الله په خپله وینا داسې ستایلی دی:

وَإِنَّكَ لَعَلى خُلُقٍ عَظِيمٍ (4).

او پرته له شکه ته پر لویو خویونو یې.

د القلم سورت: (۴)

هغه پر هر ښه خوی یاد شوی و، لکه رېښتینولي، اخلاص، زړورتیا، عدل او وفاء آن د دښمنانو پر وړاندې هم، سخاوت او پر بې وزلو او بېچاره خلکو، کونډو او اړمنو یې خیرات کول خوښول، او د هغوی د لارښوونې حرص یې لرلو، پر هغوی مهربانه و او له هغوی سره یې تواضع کوله، تردې چې یو نا پېژانده سړی به راغی رسول (صلی الله علیه وسلم) به یې لټولو، د هغه په اړه به یې اصحابو (رضي الله عنهم) څخه پوښتنه کوله پداسې حال کې چې هغه به د هغوی په منځ کې و خو نه به یې پېژندلو؛ نو ویل به یې: په تاسو کې محمد څوک دی؟.

د هغه ژوند د هر چا سره د هغه په معامله کې د کمال او شرافت نښه وه له: دښمن او دوست، نږدې او لرې، لوی او کوچني، نارینه او ښځینه، څاروي، الوتونکي او ټولو سره.

کله چې الله د هغه لپاره دین بشپړ کړ او رسول -(صلی الله علیه وسلم)- رسالت په بشپړه توګه ورساوه، نو د درې شپېتو کلونو په عمر وفات شو، چې له هغو څخه څلوېښت کاله مخکې له نبوت او درویشت کاله د نبي او رسول په توګه. او په نبوي مدینه کې هغه -(صلی الله علیه وسلم)- خاورو ته وسپارل شو، له هغې سپینې قچرې پرته چې پرې سپرېده به او له هغې ځمکې چې د مسافرو لپاره یې خیرات کړه، نور یې هیڅ مال او میراث پرې نښودل.

او کومو کسانو چې اسلام راوړی وو، هغه یې رښتیني بللي و او د هغه پیروي یې غوره کړې وه ډېر خلک وو، او له اصحابو یې چې کومو کسانو وروستی حج ورسره وکړ، هغوی تر یو لک زیات وو، او دا حج شاوخوا درې میاشتې مخکې تر وفات یې و او کېدای شي دا یې د دین د ساتنې له رازونو او خپرېدو څخه وي، او کوم اصحاب یې چې پر نبغ اسلام، د هغه پر بنسټونو روزلي وو د عدالت، پرهېزګارۍ، وېرې، وفا او د دغه لوی دین چې ایمان یې پرې راوړی وو، تر ټولو غوره ملګري یې وو.

او له اصحابو (رضي الله عنهم) اجمعین څخه یې تر ټولو د زیات ایمان، پوهې، عمل، اخلاص، تصدیق، قربانۍ، زړورتیا او سخاوت څښتنان: ابوبکر صدیق، عمر بن الخطاب، عثمان بن عفان، علي بن ابي طالب (رضي الله عنهم) وو، او هغوی لومړني هغه خلک وو چې ایمان یې پرې راوړ او رښتیني یې وبللو، او له هغه وروسته یې ځای ناستي وو، هغه کسانو چې د دین بیرغ یې له هغه وروسته پورته کړ، هغوی لره د نبوت هیڅ ځانګړنه نه وه او نه یې له نورو صحابه و (رضي الله عنهم) څخه کوم ځانګړی امتیاز ورکړ.

الله یې خپل کتاب چې هغه ورسره راغلی و، د هغه سنت، سیرت، ویناوې او کړنې یې پر هغه ژبه وساتلې چې خبرې یې پرې کړې وې، د تاریخ په اوږدو کې هیڅ سیرت داسې ندی خوندي شوی، لکه څنګه چې د هغه (صلی الله علیه وسلم) سیرت ساتل شوی، بلکې دا خبره هم خوندي کړل شوې چې هغه څنګه ویده کېده، څنګه یې خوراک کولو، څنګه یې څښاک کولو او څنګه یې خندل. او څنګه یې په خپل کور کې له کورنۍ سره چلند کاوه؟ او د هغه ټول حالتونه خوندي او په سیرت کې لیکل شوي دي، هغه یو بشر رسول دی، هغه لره د ربوبیت هیڅ ځانګړنه نشته او نه ځان لره د ګټې او زیان واک لري.

❖❖❖

◆رسالت يې◆

الله وروسته له هغې محمد (صلى الله عليه وسلم) ولیږه چې د ځمکې په شاوخوا کې ناپوهي، کفر او شرک عام شول او د ځمکې پر مخ داسې څوک نه و چې یوازې د الله عبادت دې وکړي او څوک دې ورسره شریک نکړي، مگر د گوتو په شمېر یو څو له اهل کتابو څخه وو، نو الله خپل استازی محمد (صلى الله عليه وسلم) د نبیانو او رسولانو د لړۍ پای ته رسوونکی ولیږه، له لاربښوونې او حق دین سره یې ټولو مخلوقاتو ته ولیږه، تر څو یې پر ټولودینونو برلاسی کړي، او خلک د بت لمانځنې، کفر او ناپوهی له تیارو څخه د ایمان او یووالي رڼا ته را وباسي، د هغه رسالت د مخکېنیو نبیانو علیهم السلام د رسالتونو لپاره بشپړوونکی دی.

هغه هم ټولو هغه څه ته بلنه کوله چې نورو نبیانو او رسولانو علیهم السلام: نوح، ابراهیم، موسی، سلیمان، داؤد او عیسی کوم ایمان ته بلنه کوله چې پالونکی هغه الله دی چې پیداکوونکی، روزي ورکوونکی، مرگ او ژوند ورکوونکی، د پاچاییې څښتن، او هغه ذات دی چې چارې سمبالوي، هغه مهربانه بښونکی دی، او دا چې الله د هر هغه څه پیداکوونکی دی چې په کایناتو کې دي هغه که موږ یې وینو او که یې نه وینو، او له الله پرته نور څه چې دي د هغه له مخلوقاتو څخه یو مخلوق دی.

لکه څرنگه یې چې یوازې د الله لمانځنې ته بلنه کوله او له هغه پرته د نورو لمانځل یې پرېښودل، او ډېر په څرگنده یې بیان کړل چې الله یو دی، هغه په عبادت، پاچاییې، مخلوق او تدبیر کې هیڅ شریک نلري، او دا خبره یې بیان کړه چې له الله پاک څخه نه څوک زیږېدلي دي او نه له چا زیږېدلی دی او نه هغه لره سیال شته او نه څوک ور ورته دي، نه په خپل مخلوق کې حلول (ننوتل) کوي او نه د هغه په جسد کې ښکاره کیږي.

او پر الهي کتابونو ایمان راوړلو ته یې بلنه ورکړه لکه: د ابراهیم او موسی علیهما السلام صحیفې، تورات، زبور او انجیل، همدا رنگه یې پر ټولو پیغمبرانو علیهم السلام ایمان راوړلو ته بلنه ورکړه، او دا یې و انگیرله چې چا یو نبي دروغ وگڼه نو گویا پر ټولو انبیاو علیهم السلام یې کفر وکړ.

او ټولو خلکو ته یې د الله د لورېینې زېری ورکړ، او دا چې الله همغه ذات دی چې په دنیا کې د هغوی لپاره بسنه کوي، او دا چې هغه پالونکی مهربان دی، او یوازې هغه به د قیامت په ورځ له خلکو سره حساب کوي کله چې هغوی ټول له قبرونو را پورته کړي، او دا چې همغه به مؤمنانو ته یې پر نېکو او ښو کړنو لس برابره

بدله ورکوي، او د بدۍ به یو برابر، او هغوی لره به په آخرت کې تلپاتې پېرزوينې وي، او چا چې کفر او بد کارونه وکړل، په دنیا او آخرت کې به یې بدله ترلاسه کړي.

او رسول محمد (صلی الله علیه وسلم) په خپل رسالت کې خپله قبیله، ښار او ځان مبارک ونه ستایه، بلکې په قرآن کریم کې د نورو نبیانو نوح، ابراهیم، موسی او عیسی علیهم السلام نومونو د هغه تر نوم زیات راغلي دي، د هغه د مور او بیبیانو نومونو په قرآن کې ندي بیان شوي، خو د موسی علیه السلام د مور نوم څو ځلې راغلی دی، او د مریم علیها السلام یادونه پنځه دېرش ځلې راغلې ده.

او رسول محمد - (صلی الله علیه وسلم)- له ټول هغه څه څخه پاک دی چې له شریعت، عقل او فطرت سره ټکر وي او سم خوی یې ردوي، ځکه نبیان علیهم السلام په هغه څه کې چې د الله له لوري یې خلکو ته رسوي معصوم وي، او ځکه چې هغوی بندګانو ته د الله د اوامرو په رسولو مکلف وي، او نبیان هیڅ د ربوبیت او الوهیت ځانګړنه نه لري، بلکې هغوی د نورو انسانانو غوندې انسانان دي، چې الله هغوی ته خپل پیغامونه وحي کوي.

او تر ټولو لوی شاهد چې د رسول محمد (صلی الله علیه وسلم) رسالت د الله له لوري وحي ده، هغه دا دی چې تر نن ورځې داسې شتون لري لکه د هغه په ژوند کې یې چې شتون درلود، او تر ملیارد زیات مسلمانان یې پیروان دي، د شریعت واجبات لکه لمونځ، زکات، روژه، حج او داسې نور یې پرته له بدلون او کوږوالي پلي کوي.

❖❖❖

د هغه د نبوت دلایل او نښې نښانې

الله د خپلو نبیانو پر داسې نښانو تایید کوي چې د هغوی پر نبوت دلالت کوونکې وي، او د هغوی لپاره حجتونه او برهانونه راوړي چې د هغوی پر رسالت شاهدي ورکوي، او الله هر نبي ته داسې نښانې ورکړې دي چې د بشر د ایمان راوړلو لپاره بسنه کوي، او تر ټولو لویې نښې چې نبیانو ته یې ورکړې دي دا دي چې زموږ نبي محمد (صلی الله علیه وسلم) ته یې ورکړې دي، نو هغه ته الله قرآن کریم ورکړ، چې هغه به د قیامت تر ورځې تلپاتې وي، لکه څرنګه چې الله هغه پر لویو نښانو (معجزو) تایید کړی دی، او د محمد (صلی الله علیه وسلم) نښې زیاتې دي چې ځینې یې.

اسراء(د شپې پر مهال سفر کول)، معراج (پورته ختل)، د سپوږمۍ چاودېدل، څو څو ځلې د هغه له دعا وروسته د باران ورېدل، ترڅو له وچکالۍ وروسته خلک اوبه ترلاسه کړای شي.

د لږو خوړو او اوبو زیاتوالی، چې له هغو به زیاتو خلکو خوراک او څښاک کاوه.

او له هغو غیبو څخه خبر ورکول، چې پر تفصیلاتو یې هیڅوک هم نه پوهېدل، چې الله هغه ته دا خبر ورکړی و، لکه له نبیانو علیهم السلام سره د هغوی د قومونو کیسې او د اصحاب کهف کیسه.

او د راتلونکو غیبو (پېښو) خبر ورکول چې وروسته به رامنځته کیږي د الله پاک په خبر ورکولو سره لکه د هغه اور د راوتلو خبر چې د حجاز له ځمکې به وځي او هغه څوک به یې ویني چې په شام کې به وي او د خلکو تر منځ د لوړپوړېزو ودانیو په جوړولو کې سیالي.

او د هغه لپاره د الله کفایت او له خلکو څخه یې ساتنه.

او خپلو ملګرو ته یې ژمنې پوره کېدل، لکه هغوی ته یې دغه وینا: هرومرو به پر تاسو فارس او روم فتحه کړل شي، او هرومرو به یې خزانې د الله په لار کې ولګوئ.

د الله له لوري یې پر پرېښتو تایید.

او د نبیانو علیهم السلام له لوري خپلو قومونو ته د رسول محمد (صلی الله علیه وسلم) د نبوت زیری ورکول چې په هغو کې موسی، داؤد، سلیمان او عیسی علیهم السلام او داسې نورو د بني اسرائیلو له نبیانو څخه زیری ورکړ.

او پر داسې عقلي دلایلو او مثالونو بیانولو یې تایید کړ چې سالمو عقلونو ته د منلو دي.

او دغه آیتونه، دلایل او عقلي مثالونه په قرآن کریم او نبوي سنتو کې ثابت دي، او ایتونه یې تر شمېر زیات دي، او څوک چې پرې ځان پوه کول غواړي؛ نوقرآن کریم، د احادیثو په کتابونو او نبوي سیرت کې د دغو ایتونو په اړه یقیني خبر دی.

او دغه لویې نښې که نه وای رامنځته شوې، نو د قریشو، یهودو او نصاراو هغو کافرانو چې په عربي جزیره کې وو، هغوی به درواغجن ګڼلی و او خلکو به ډېره ترې کړې وای.

او قرآن کریم هغه کتاب دی چې الله، رسول محمد (صلی الله علیه وسلم) ته وحي کړی او هغه د رب العالمین کلام دی، او الله انسانان او پېریان ننګولي چې د هغه په څېر یا د هغه د یو سورت په څېر راوړي، او دغه ننګوونه به تر قیامته وي، قرآن کریم مهمو پوښتنو ته ځواب ورکوي هغه چې په میلیونو خلک یې په اړه حیران وو، او قرآن عظیم تر نن ورځې په هغه عربي ژبه خوندي دی چې پرې نازل شوی و، له هغه هېڅ توری ندی کم شوی، هغه چاپ او خپور شوی دی، او هغه لوی عاجزوونکی کتاب دی، د هغه لوستل او د معناوو ژباړه یې په لوستلو ارزي، او له چا څخه چې د هغه په اړه خبرتیا او پر هغه ایمان راوړل پاتې شول؛ نو له هغه بشپړ خیر پاتې شو. لکه څنګه چې د رسول محمد (صلی الله علیه وسلم) تګلاره، د هغه لارښوونه او سیرت د باوري راویانو له لړۍ سره سم خوندي را رسېدلي دي او پر هغه عربي ژبه چاپ شوي چې رسول محمد (صلی الله علیه وسلم) پرې خبرې کولې، داسې لکه اوس چې زموږ په منځ کې ژوند کوي، او زیات شمېر ته ژباړل شوي دي، قرآن کریم او د رسول (صلی الله علیه وسلم) سنت دواړه د اسلام د حکمونو او قوانینو یوازینۍ سرچینې دي.

❖❖❖

هغه شریعت چې رسول محمد (صلی الله علیه وسلم) ورسره راغلی دی

له کوم شریعت سره چې رسول محمد (صلی الله علیه وسلم) راغلی هغه د اسلام شریعت دی، هغه د ټولو رباني شریعتونو او الهي پیغامونو ختموونکی دی، هغه د مخکېنیو نبیانو له شریعتونو سره په اصولو کې برابر دی که څه هم په کیفیت کې ورسره توپیر لري.

او هغه د بشپړتیا شریعت دی، د هرې زماني او ځای لپاره وړتیا لرونکی دی، په هغو کې د خلکو د دین او دنیا خیر دی، هغه ټولو هغو عبادتونو ته شامل دی چې د الله رب العالمین لپاره پر بندګانو واجب دي لکه: لمونځ، زکات، او هغوی ته مالي، اقتصادي، ټولنیزې، سیاسي، جنګي او سیمه ییزې روا او ناورا او داسې نورې معاملې بیانوي، کومې چې د انسان د ژوند او آخرت غوښتنې دي.

او دغه شریعت د خلکو له دینونو، وینو، عزتونو، مالونو، عقلونو او نسلونو څخه ساتنه کوي، هغه ټولو فضیلتونو او نېکیو ته شامل دی، له هرې بدۍ او شر څخه ډارول کوي، انساني کرامت، منځلارۍ، عدل، اخلاص، پاکوالي، باور، مینې، د خلکو خیر غوښتنې، وینې خوندیتوب، هېوادونو ساتنې، له حق پرته د خلکو د وېرې او ډارولو نارواوالي ته بلنه کوي، او رسول محمد (صلی الله علیه وسلم) د تېرې او فساد د هر صورت او شکل او خرافاتو، ګوښه والي او رهبانیت پر وړاندې جنګ و.

اورسول محمد -(صلی الله علیه وسلم)- دا خبره په ډاګه کړه چې الله د انسانانو نارینه او ښځینه و ته درنښت ورکړی، د هغوی د ټولو حقوقو کفالت یې کړی، هغه یې له خپلو ټولو اختیاراتو، کړنو او تصرفاتو په اړه مسؤول ګرځولی دی، او د هغه کار مسؤولیت یې ور په غاړه کړی چې ځان یا نورو ته زیان ورسوي. نارینه او ښځینه یې د ایمان، مسؤولیت، سزا او بدلې له اړخه برابر ګرځولي دي، او په دغه شریعت کې ښځینه ته د مور، مېرمنې او خور په توګه ځانګړې پاملرنه شوې ده.

او هغه شریعت چې رسول محمد (صلی الله علیه وسلم) ورسره راغلی، هغه د عقل ساتنې او ټولو هغو شیانو له ناروااوالي سره راغلی چې عقل خرابوي، لکه د شرابو څښل، نو اسلام؛ دین ربا بللی چې عقل ته یې لار روښانه کوي، تر څو انسان د خپل پالونکي عبادت په بصیرت او پوهه ترسره کړي، او اسلامي شریعت د عقل شان لوړ کړ او هغه یې د تکلیف مدار وګرځولو او له خرافاتو او بت لمانځلو څخه یې آزاد کړ.

اسلامي شریعت د صحیح پوهې درناوی کوي، او له نفسي غوښتنو خالي پوهې ته هڅوونه کوي، په ځان او نړۍ کې د فکر او غور کولو ته بلنه کوي، د پوهې سمې علمي پایلې له هغه څه سره په ټکر کې ندي چې رسول (صلی الله علیه وسلم) ورسره راغلی دی.

او په شریعت کې له خلکو څخه د یو ځانګړي جنس له بل جنس سره توپیر نشته، یو ټبر پر بل غوراوی نلري، بلکې ټول د هغه د حکمونو پر وړاندې برابر دي، ځکه خلک د اصل له پلوه ټول سره برابر دي، یو جنس پر بل جنس غوراوی نلري، او نه یو ټبر پر بل لوړوالی لري مګر د ځان ساتنې (تقوا) له مخې، او رسول محمد (صلی الله علیه وسلم) دا خبر ورکړی چې هر بچی پر فطرت پیداکیږي او هیڅ انسان ګناهکار یا د بل ګناه په میراث وړونکی نه پیداکیږي.

په اسلامي شریعت کې الله توبه روا کړې ده چې هغه: د انسان خپل پالونکي ته ورګرځېدل او د ګناه پرېښودل دي، اسلام مخکې ګناهونه له منځه وړي؛ او توبه هم مخکې ګناهونه له منځه وړي، نو د خلکو په وړاندې د انسان خپلو ګناهونو منلو ته اړتیا نشته، په اسلام کې د انسان او الله ترمنځ اړیکه نېغ په نېغه وي، هېچاته اړتیا نه وي ترڅو ستا او د الله تر منځ واسطه شي، اسلام منع کوي له دې څخه چې موږ له انسان څخه الله جوړ کړو او یا یې له الله سره په ربوبیت او الوهیت کې شریک کړو.

له کوم شریعت سره چې رسول محمد - (صلی الله علیه وسلم) - راغلی، هغه د هر مخکېني شریعت ناسخ دی، ځکه له کوم شریعت سره چې محمد (صلی الله علیه وسلم) د الله له لوري راغلی هغه تر قیامته د تر ټولو وروستی شریعت دی او د ټولو خلکو لپاره دی؛ نو له همدې امله یې مخکېني منسوخ کړل، لکه څنګه چې مخکېني ځینې پر ځینو منسوخ شول، اوس الله پاک له اسلام پرته بل شریعت نه مني او له هغه اسلام پرته بل دین نه مني چې رسول محمد (صلی الله علیه وسلم) ورسره راغلی دی، او څوک چې له اسلام پرته د بل دین پیروي کوي هیڅکله به ترې ونه منل شي، او څوک چې د دغه شریعت د حکمونو د تفصیل پېژندګلوي غواړي؛ نو په هغو باوري کتابونو کې یې دې ولټوي چې اسلام تعریفوي.

د اسلام د شریعت موخه هغه څه دي لکه د ټولو الهي رسالتونو موخې: چې حق دین انسان لوړوي، نو یوازې د رب العالمین؛ الله بنده کیږي، د انسان، مادي او خرافاتو له بندګی یې آزادوي.

پرته له شکه د اسلام شریعت د هر ځای او زماني لپاره وړ دی، هیڅ داسې څه پکې نشته چې د انسان له سمو ګټو سره دې په ټکر کې وي، ځکه هغه د داسې الله له لوري رانازل شوی چې هغه پر هر هغه څه پوهیږي چې انسان اړتیا ورته لري، انسانان په خپل ځان کې داسې سم شریعت ته اړ دی، چې ځینې یې له ځینو سره ټکر نه وي، د بشریت لپاره اصلاح کوونکی وي، یو انسان له بل انسان څخه نه وي جوړ کړی، بلکې د الله له لوري راغلی وي، خلک د ښېګڼې او سمې لارې ته لارښوونه کوي، کله چې هغه غاړه کیږدي؛ نو چارې یې سمې شي او ځینې د ځینو له تېرې څخه خوندي شي.

❖❖❖

پر وړاندې یې د دښمن دریځ د هغه په حقانیت ګواهي ورکوي

په دې کې هیڅ شک نشته چې هر نبي دښمنان لرل چې له هغه سره یې دښمني کوله او د هغه د بلنې په لار کې به درېدل او خلک یې له ایمان راوړلو څخه راګرځول، همدارنګه رسول محمد (صلی الله علیه وسلم) په خپل ژوند کې او له مرګ وروسته ډېر دښمنان لرل، او الله د هغوی ټولو پر خلاف د خپل نبي مرسته وکړه، او له هغوی د زیاتو شاهدي په تواتر سره مخکې او وروسته راغله، چې هغه نبي دی او دا چې هغه له داسې څه سره راغی چې مخکېني نبیان علیهم السلام ورسره راغلي وو او هغوی پر دې پوهېدل چې هغه حق دی، خو له هغوی ډېری د زیاتو خنډونو له امله له ایمان راوړلو راګرځېدل لکه د ریاست مینه او له ټولنې وېره او یا د هغه مال له لاسه ورکول چې له خپلې دندې یې ترلاسه کاوه.

او ټولې ستاینې یوازې د مخلوقاتو پالونکي الله لره دي.

❖❖❖

ډاکټر استاذ محمد بن عبد الله السحیم لیکلی دی.

د اسلامي زده کړو څانګه کې دعقیدې پخوانی استاذ

د ملک سعود پوهنتون د تربیې پوهنځی

ریاض، شاهي سعودي عربستان.

فهرست

د اسلام رسول محمد (صلی الله علیه وسلم)... 1

د هغه نوم، نسب او هغه ښار يې چې پکې زیږیدلی او لوی شوی دی.. 2

مبارک واده له مبارکې میرمنې سره... 3

د وحې پیل.. 4

رسالت یې.. 8

د هغه د نبوت دلایل او نښې نښانې... 10

هغه شریعت چې رسول محمد (صلی الله علیه وسلم) ورسره راغلی دی..................................... 12

پر وړاندې یې د دښمن دریځ د هغه په حقانیت ګواهي ورکوي... 14

موسوعة القرآن الكريم
QuranEnc.com

موسوعة تضم تفاسير وتراجم موثوقة لمعاني القرآن الكريم

موسوعة الأحاديث النبوية
HadeethEnc.com

موسوعة تضم ترجمات للأحاديث النبوية وشروحها بعدة لغات

موسوعة المصطلحات الإسلامية
TerminologyEnc.com

موسوعة تضم ترجمات المصطلحات الإسلامية وشروحها بعدة لغات

منتقى
المحتوى الإسلامي

موسوعة تضم المنتقى من المحتوى الإسلامي باللغات

IslamHouse.com

مرجعية مجانية إلكترونية موثوقة للتعريف بالإسلام

ننشر الإسلام بأكثر من 100 لغة

جمعية الدعوة وتوعية الجاليات بالربوة
Rabwah

جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات

رسول الإسلام ﷺ